

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/314/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114222935
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114222935.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Martinom Baranom v právnej veci žalobcu: CreditONE, s.r.o., so sídlom Nedbalova 453/12, Bratislava, IČO: 46 559 051, zastúpeného: JUDr. Silvia Hricová, advokátka so sídlom Bratislava, Záhradnícka 34, proti žalovanému: M. A., G.. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený opatrovníkom T. B. V., súdnou tajomníčkou Okresného súdu O., o zaplatenie 148,70 Eur a príslušenstvom takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 80 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 80 Eur za obdobie od 13.10.2013 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

v prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a ,

náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 18.8.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 147,80 Eur predstavujúcej istinu úveru vo výške 80 Eur a zmluvný úrok vo výške 28,70 Eur. Z uvedenej sumy žiadal priznať aj úroky z omeškania 5,5% ročne od 13.10.2013 do zaplatenia a uplatnil si aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur. Nárok odôvodnil zo zmluvy o pôžičke zo dňa 12.09.2013, ktorou žalobca poskytol žalovanému pôžičku 80 eur, ktorú mal žalovaný vrátiť do 12.10.2013.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, jeho pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, preto mu bol ustanovený opatrovník v konaní podľa § 20 ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o pôžičke č. 15027, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z účtu a zistil tento skutkový stav:

Dňa 12.09.2013 bola uzavretá medzi účastníkmi konania pod č. 18577 zmluva o pôžičke. Žalobca ňou poskytol žalovanému pôžičku 80 Eur s úrokom 28,70 Eur so splatnosťou do 12.10.2013. Žalovaný mal teda žalobcovi zaplatiť 108,70 Eur. V zmluve bolo uvedené aj RPMN vo výške 4067,39 % a ročná úroková sadzba 436,48 %.

Dňa 12.09.2013 na účet žalovaného žalobca poukázal 80 Eur (č. l. 4).

Zo žaloby vyplýva, že žalovaný nič z pôžičky nevrátil.

Účastníci uzavreli zmluvu o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Vzhľadom na to, že splatnosť pôžičky bola necelý mesiac, nie je možné aplikovať na posúdenie zmluvy zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, keďže pôsobnosť tohto zákona je vylúčená s poukazom na § 1 písm. l/ (spotrebiteľský úver nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace). Napriek tomu však niektoré ustanovenia tohto zákona platia aj pre spornú zmluvu, čo vyplýva z § 24 ods. 1, keďže žalobcu je potrebné považovať za iného veriteľa podľa § 2 písm. c/.

Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie

iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Znamená to, že zmluvu je potrebné posúdiť aj podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

Súd však v danom prípade nezistil chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona.

Relevantná je však v danom prípade aj aplikácia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej

situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

V danom prípade žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by pri poskytovaní úveru konal s odbornou starostlivosťou a nepredložili jediný dôkaz o skúmaní bonity žalovaného. Nesplnenie tejto povinnosti vedie k dôsledku upravenom v § 11 ods. 2 teda k tomu, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

Zároveň však súd dodáva, že úroková sadzba vo výške 436,48 p.a. vysoko prevyšuje úroky v bankách. Priemerná úroková sadzba v bankách pri spotrebiteľskom úvere v septembri 2013 so splatnosťou do jedného roka podľa internetovej stránky NBS činila len 11,75 % p.a. Dohodnutý úrok takmer 40 násobne presahoval túto priemernú úrokovú sadzbu. Súd pritom už vo viacerých svojich rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník z takejto situácie poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Podľa názoru súdu pokiaľ dohodnutý úrok predstavuje navýšenie viac ako 100% oproti priemeru bánk, ide o úrok neplatný pre rozpor so zásadou dobrých mravov. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013 alebo 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011. Aj z uvedených dôvodov súd preto vyhodnotil časť zmluvy o pôžičke a to v časti dohody o úroku za neplatnú s poukazom na 39 a 3 ods. 1 OZ ako aj § 41 OZ.

Pre úplnosť súd poukazuje na to, že písomná forma zmluvy, ktorá je zákonom predpísaná podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je zachovaná a to s poukazom na § 40 ods. 4 OZ, podľa ktorého písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vychádzajúc zo zmluvy o pôžičke keďže žalovaný mal pôžičku vrátiť do 12.10.2013, súd priznal úroky z omeškania od nasledujúceho dňa tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Nárok na náhradu paušálnych nákladov spojených s uplatnením pohľadávky si žalobca uplatnil podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka. Uvedené ustanovenie sa však nevzťahuje na spotrebiteľské zmluvy, ako to vyplýva z § 369 c ods. 2 Obchodného zákonníka a preto tento nárok je nedôvodný.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko úspech oboch účastníkov bol len čiastočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 O.s.p.

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.